Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1908. Wydano i rozesłano dnia 30. listopada 1908. Część XXV.

Nr. 120.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 6. kwietnia 1908 Dz. u. kraj. Nr. 68, o regulacyi potoku Rudawy z dopływami.

§ 1.

Regulacya potoku Rudawy od mostu w Woli justowskiej do mostu drogowego w Dulowy z dopływami jest przedsiębiorstwem powiatów Krakowskiego i Chrzanowskiego i ma być wykonaną w myśl § 6 ustawy z dnia 6. kwietnia 1908 Dz. u. kr. Nr. 68, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi Państwa, tudzież Reprezentacyj powiatów Krakowskiego i Chrzanowskiego.

§ 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt krajowego Biura melioracyjnego z roku 1906, który preliminuje koszta robót na 3,600.000 K, z uwzględnieniem modyfikacyj zaproponowanych w protokole komisyi reambulacyjnej z 20. lipca 1907, a zatwierdzonych reskryptem Ministerstwa rolnictwa z 17. kwietnia 1908 L. 14.910.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1. regulacyę potoku Rudawy na długości 31·8 km;

2. korekcyą 12 dopływów Rudawy, mianowicie potoków Olszanickiego, Wedońki, Kluczwody, Bolechowickiego, Łączki, Brzezinki, Rudawki, Nielepickiego, Młynki, Krzeszówki, Filipówki i Żabnika łącznej długości 11·091 km;

3. wykonania 27 rowów osuszających łącznej długości 41·92 km;

4. budowę 23 mostów żelazno-betonowych, 2 kładek, 10 mostów betonowych, 10 jazów betonowych (3 dla młynów, 1 dla tartaku, a 6 dla

celów nawodnienia), 26 przepustów wałowych, 28 stopni betonowych i 440 metrów bieżących murów bulwarowych na potoku Krzeszówce;

5. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§ 3.

Czas budowy ustanawia się na lat ośmnaście i trwać ma od wiosny 1909 do jesieni 1926.

W czasie tym wzbronione są wszelkie sprzeczne z projektem prywatne budowle na potoku Rudawie i na wymienionych w § 2 dopływach.

§ 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego utworzonego w myśl § 3 ustawy z dnia 6. kwietnia 1908 Dz. u. kraj. Nr. 68.

Zarząd funduszu regulacyjnego spoczywa w rękach Wydziału krajowego, który z tego funduszu uskutecznia wypłaty i zarządza asygnaty.

§ 5.

Oznaczone w § 3 ustawy z dnia 6. kwietnia 1908 Dz. u. kr. Nr. 68, datki kraju, państwa i interesowanych powiatów mają być wpłacone do funduszu regulacyjnego w sposób następujący:

a) 45% datek funduszu krajowego w kwocie 1,620.000 K w ośmnastu równych ratach rocznych po 90.000 K od roku 1909 do roku 1926;

b) 45% datek państwowego funduszu melioracyjnego w kwocie 1,620.000 K w ośmnastu równych ratach rocznych po 90.000 K od roku 1909 do roku 1926;

c) z 10% datku obu interesowanych powiatów Krakowskiego i Chrzanowskiego, mianowicie:

1. datek powiatu Krakowskiego w kwocie 202.500 K w ośmnastu równych ratach rocznych po 11.250 K od roku 1909 do roku 1926;

2. datek powiatu Chrzanowskiego w kwocie 157.500 K w ośmnastu równych ratach rocznych po 8.750 K od roku 1909 do roku 1926.

Zapasy kasowe funduszu regulacyjnego lokowane być mają na rachunku bieżącym w Banku krajowym.

Jeżeli po ukończeniu robót objętych projektem okaże się we funduszu regulacyjnym pozostałość kasowa, pozostałość ta ma być zwróconą kontrybuującym czynnikom w stosunku ich udziału w kosztach budowy.

§ 6.

Powiatom konkurującym zastrzega się prawo ściągnięcia przypadających na nie datków konkurencyjnych od właścicieli nieruchomości i zakładów, które od wylewów mają być ochronione, a to po myśli § 66 ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. u. kr. Nr. 38, według wartości tych nieruchomości i zakładów na podstawie orzeczenia władzy politycznej.

Spłata zapadłych datków interesowanych powiatów nie może być zawisłą od poprzedniego ściągnięcia datków konkurencyjnych od stron prywatnych.

Koszta wymiaru i ściągnięcia datków konkurencyjnych od stron prywatnych ponosić mają fundusze interesowanych powiatów.

§ 7.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej poruczy Wydział krajowy dwom zaprzysiężonym urzędnikom technicznym pod nadzorem krajowego Biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikom budowy w sprawach administracyjnych, mianowicie do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości może Wydział krajowy powołać według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługuje w Kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych, tudzież dozorców przydziela Wydział krajowy.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały miesięczny dodatek budowlany a mianowicie:

a) praktykant techniczny w kwocie 180 K;
b) inżynier adjunkt w kwocie 210 K;
c) inżynier II. klasy w kwocie 240 K;
d) wyżsi urzędnicy techniczni w kwocie 300 K.

O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej poza polem roboczem otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety. Za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym poza pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie przy podróżach koleją żelazną należytości II. klasy, przy podróży drogowej 50 h za 1 km., przy komisyach zaś poza miejscem zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 10 koron dziennie.

Dodatek budowlany, dyety i koszta podróży kierowników budowy, ich płace w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegatów, pobory dozorców i sił pomocniczych, jak wogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy pokryte będą z funduszu regulacyjnego. Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem będzie od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§ 8.

Kierownicy budowy, do których należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, odpowiedzialni są wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Kierownicy budowy znoszą się bezpośrednio z Wydziałem krajowym, przedkładają peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czynią zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwiają je bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego.

Kierownicy budowy przeprowadzają zdjęcia terenu, wypracowują szczegółowe projekty rowów, których koszta przyjęto w kosztorysie od metra bieżącego, sporządzają warunki budowy, dostawy, przeprowadzają rozprawy ofertowe, przedkładają Wydziałowi krajowemu wnioski w sprawie przyjęcia ofert, na podstawie zaś uchwał Wydziału krajowego zawierają z przedsiębiorcami umowy o roboty i dostawy i czuwają nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań przedsiębiorców i dostawców.

Kierownicy budowy podnoszą asygnowane przez Wydział krajowy zaliczki, sprawdzają i podpisują wszystkie dokumenty, na podstawie których Wydział krajowy uskutecznia wypłaty, prowadzą sami lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, a co miesiąc (najdalej w dniu 15-go każdego następnego miesiąca) przedkładają Wydziałowi krajowemu sprawozdania z postępu budowy, do których dołączają wykaz postępu robót na podstawie dziennika budowy i wyciąg z dziennika kasowego wraz z dowodami rachunkowymi.

§ 9.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane

tej zmiany żądały, winni kierownicy budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia w porozumieniu z Namiestnictwem.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowane przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają być przedłożone Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§ 10.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie Kierowników budowy orzeczenie po myśli § 86 krajowej ustawy wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub odstąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta, materyały i t. p. dla celów przedsiębiorstwa, jakie służebności na gruntach sąsiednich i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie według odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownicy budowy dostarczyć powinni władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające, oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli.

Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winni kierownicy budowy starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości, lub też jego prawnym lub sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego. W razie niedojścia do skutku ugody ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień § 87 krajowej ustawy wodnej z dnia 14. marca 1875 Dz. ust. kraj. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie. Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§ 11.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych, spiszą kierownicy budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów lub wywłaszczeń należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§ 12.

Wykonanie robót ziemnych, tudzież przeprowadzenie wykupna gruntów i odszkodowań, upoważniony jest Wydział krajowy oddać konkurującym powiatom Krakowskiemu i Chrzanowskiemu za sumę ryczałtową, wykazaną w kosztorysie, która wynosi w rubryce robót ziemnych 894.771 K 81 h, w rubryce zaś wykupna gruntów i odszkodowań 436.837 K 25 h.

Ewentualne przekroczenie kosztów preliminowanych w tych dwu rubrykach z wyjątkiem nadwyżki kosztów spowodowanych zmianą trasy pokryć w takim razie winne wyłącznie fundusze powiatów Krakowskiego i Chrzanowskiego.

Wykonanie innych kategoryi robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdy jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe.

Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierowników budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów. W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może kierownik budowy udzielić przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

§ 13.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzą kierownicy budowy dzienniki budowy, w których oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw mają być zamieszczone następujące daty:

1. stan powietrza;

2. liczba robotników według poszczególnych kategoryi, oraz ilość fur;

3. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót;

4. odbiór materyałów budowlanych;

5. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś opis szkód wyrządzonych wielką wodą;

6. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom;

7. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dzienniki budowy mają być z końcem każdego tygodnia zamknięte, przedsiębiorcom do przejrzenia udzielone, tudzież przez nich podpisane po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez nich zarzutów.

§ 14.

Tak Administracyi Państwa jak i Wydziałom powiatowym w Krakowie i Chrzanowie przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

W tym celu znajdujące się na miejscu, a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego, są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa jak i Wydziałów powiatowych.

Kontrola robót, przez delegowanych w tym celu techników Administracyi Państwa i Wydziału krajowego, odbywać się ma według możności co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz regulacyjny.

§ 15.

Z końcem każdorocznego okresu budowy mają zażądać kierownicy budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza Komisya składająca się:

a) z wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież wyższego urzędnika technicznego delegowanego przez Wydział krajowy;

b) z Kierownika budowy;

c) z delegata właściwego Wydziału powiatowego w Krakowie lub Chrzanowie.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz regulacyjny.

Protokół kolaudacyjny, zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa a dopiero wtedy, kiedy

ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata rat kolaudacyjnych, zatrzymanych przedsiębiorcom.

§ 16.

Kierownicy budowy zajmą się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdań dorocznych z czynności budowlanej, które mają wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdania te przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa, Ministerstwu rolnictwa.

§ 17.

Dla ubezpieczenia robotników od choroby, utworzoną będzie w myśl § 54 ustawy z dnia 30. marca 1888 Dz. p. p. Nr. 33 osobna kasa, dla której wydane zostaną przez Wydział krajowy statuty, zatwierdzone przez Namiestnictwo.

Dla ułatwienia rachunkowości i możliwego zredukowania kosztów zarządu datki asekuracyjne do tej kasy opłacać będzie wyłącznie fundusz regulacyjny przy zupełnem uwolnieniu robotników od uiszczania przepisanych ustawą opłat.

§ 18.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu regulacyjnego prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego Oddziału rachunkowego, z końcem każdego roku a najdalej do 1. marca następnego roku, udziela Namiestnictwu zamknięcia rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także interesowanym Wydziałom powiatowym, oraz kierownikom budowy.

Zamknięcia rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziałów powiatowych, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§ 19.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. listopada 1887 Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 121.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. września 1908 L. 93.214, w sprawie przedłużenia obszarowi dworskiemu w Glinnej koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Strypie przy drodze gminnej z Pomorzan przez Glinnę do Kozłowa.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża po raz trzeci obszarowi dworskiemu w Glinnie na lat pięć koncesyę z dnia 14. kwietnia 1894 r. (Dz. u. kr. Nr. 35) do pobierania opłat mytniczych od mostów na rzece Strypie przy drodze gminnej z Pomorzan przez Glinnę do Kozłowa w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 122.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 18. września 1908 L. 88.069, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Buczaczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 (Dz. u. kr. Nr. 155) Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Buczaczu na lat pięć koncesyę z dnia 17. sierpnia 1903 r. (Dz. u. kr. Nr. 83) do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Buczacz-Potok złoty na dwóch stacyach mytniczych a to na jednej stacyi

pod Buczaczem i na drugiej pod Potokiem złotym w wysokości i pod warunkami w tej koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 123.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 11. października 1908 L. 102.359, w sprawie zezwolenia gminie Chorostków na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na podstawie § 80 ustawy z dnia 18. marca 1888 Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Chorostków na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat 5 (pięciu) począwszy od r. 1909 do końca roku 1913.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 124.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 13. października 1908 L. 104.710, w sprawie zezwolenia gminie Dąbrowa na pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na podstawie § 82 ustawy z dnia 3. lipca 1908 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie

Dąbrowa na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na przeciąg lat 5, począwszy od r. 1908 do końca r. 1912.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 125.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. września 1908 L. 90.423, w sprawie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I-szej klasy Wygoda-Medenice.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Wydziałowi powiatowemu w Drohobyczu koncesyę z dnia 15. września 1903 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr 82, do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej I-szej klasy Wygoda-Medenice w wysokości i pod warunkami w koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 126.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 10. września 1908 L. 90.423, w sprawie przedłużenia Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne.

Na mocy § 7 ustawy z dnia 10. grudnia 1907 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 155, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem

Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, przedłuża Radzie powiatowej w Drohobyczu koncesyę z dnia 15. września 1903 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 82, do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Drohobycz-Chyrawka-Glinne w wysokości i pod warunkami w koncesyi wymienionymi.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 127.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 5. listopada 1908, L. 18.772/pr., o zmianie kompetencyi c. k. Ministerstw co do regulacyi rzek objętych ustawą z 18. września 1901, Dz. u. kr. Nr. 103, i nowelą do tej ustawy z 9. maja 1907, Dz. u. kr. Nr. 54.

Według obwieszczenia wszystkich c. k. Ministerstw z 6. lipca 1908, Dz. u. p. Nr. 124, względnie na mocy ustawy z 27. czerwca 1908, Dz. u. p. Nr. 123, przeszły z dniem 8. lipca 1908 agendy komisyi regulacyi rzek w Galicyi, ustanowionej na mocy ustawy z 18. września 1901, Dz. u. i r. kr. Nr. 103, w zakresie przyznanym tą ustawą c. k. Ministerstwu spraw wewnętrznych, do zakresu działania c. k. Ministerstwa robót publicznych, określonego Najwyższem postanowieniem z dnia 21. marca 1908.

Zakres działania c. k. Ministerstwa robót publicznych rozciąga się zatem analogicznie także na agendy komisyi regulacyi rzek w Galicyi, obejmujące roboty wymienione w noweli z 9. maja 1907, Dz. u. i r. kr. Nr. 54, do ustawy z 18. września 1901, Dz. u. i r. kr. Nr. 103.

Zresztą nie zaszły żadne zmiany w kompetencyi innych c. k. Ministerstw co do robót objętych przytoczonemi wyżej ustawami.

C. k. Namiestnik:
Bobrzyński w. r.

Nr. 128.

U s t a w a

z dnia 11. października 1908, w przedmiocie zezwolenia gminie król. stołecznego miasta Lwowa na zaciągnięcie za poręką kraju Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, pożyczki w sumie 14,000.000 koron.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Art. I.

Upoważnia się gminę król. stołecznego miasta Lwowa do zaciągnięcia w drodze emisyi obligacyi komunalnych, najwyżej podług stopy 4% oprocentowanych, pożyczki do wysokości 14,000.000 koron, spłacalnej najpóźniej w ciągu lat 60, a to na cele wymienione szczegółowo w Art. II. tej ustawy z zachowaniem przepisów zawartych w artykułach III., IV. i V. tejże ustawy.

Art. II.

Z funduszu uzyskać się mającego w sposób ustanowiony w Art. I. mają być pokryte następujące wydatki:

1. na rozszerzenie gazowni miejskiej 2,000.000 koron;
2. na budowę nowych szkół 3,000.000 koron;
3. na zakupno gruntów na cele zakładu wodociągowego, oraz na budowę domu administracyjnego, magazynów i warstatów dla tego zakładu 600.000 koron;
4. na rozszerzenie rzeźni miejskiej 260.000 koron;
5. na budowę hal targowych 1,200.000 koron;
6. na zakład pogrzebowy i dom przedpogrzebowy 180.000 koron;
7. na rozszerzenie zakładów dobroczynnych (przytulisko Brata Alberta, pawilon dla nieuleczalnych i t. p.) 500.000 koron;
8. na łaźnie ludowe 300.000 koron;
9. na budowę kanałów miejskich 2,600.000 koron;
10. na wybrukowanie ulic 2,000.000 koron;
11. na zakupno realności dla gminy 500.000 koron;
12. na pokrycie kosztów połączonych ze zrealizowaniem pożyczki i konfekcyą obligów komunalnych 860.000 koron.

Art. III.

Wykonanie wymienionych w Art. II. inwestycyi, jakoteż emisya potrzebnych na rzeczone cele kwot pożyczkowych, nastąpić ma stopniowo i na podstawie specyalnej dla każdej sprawy uchwały Rady miejskiej, zatwierdzonej przez Wydział krajowy.

Przed zatwierdzeniem odnośnej uchwały Rady miejskiej przez Wydział krajowy, wykonanie żadnej inwestycyi w Art. II. wymienionej, nie może być rozpoczętem.

W sprawach tych uchwała Rady miejskiej, aby miała ważność, musi być powziętą na dwóch odbytych nie prędzej jak w ośm dni — po sobie następujących posiedzeniach, w obecności przynajmniej 50 członków Rady miejskiej i to po wysłuchaniu wniosków odpowiednich sekcyi i po rozpoznaniu szczegółowych projektów, planów i kosztorysów.

Sposób użycia każdej częściowej pożyczki ma być wykazywany Wydziałowi krajowemu.

Art. IV.

Umowy co do sfinansowania niniejszej pożyczki zawrzeć się mające, będą obowiązywały gminę król. stołecznego miasta Lwowa dopiero od chwili zatwierdzenia tych umów przez Wydział krajowy.

Art. V.

Jeżeliby wskutek uchwały Rady miejskiej lub z powodu odmówienia przez Wydział krajowy zatwierdzenia dotyczących uchwał Rady miejskiej, wykonanie którejkolwiek z wymienionych w Art. II. inwestycyi nie przyszło do skutku, należy potrącić przeznaczoną na to kwotę z ogólnej sumy pożyczki.

Art. VI.

Za pożyczkę niniejszą do wysokości 14,000.000 koron poręcza kraj Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Art. VII.

Raty amortyzacyjne od tej pożyczki obowiązaną jest Rada król. stołecznego miasta Lwowa przez cały czas okresu umorzenia wstawiać do budżetu i obowiązaną jest przy uchwaleniu budżetu uchwalić stosowne środki pokrycia niedoboru budżetowego.

Gdyby Rada miejska tego obowiązku nie dopełniła, Wydział krajowy wstawi raty amortyzacyjne od niniejszej pożyczki w budżet gminy miasta Lwowa i nałoży stosowne dodatki gminne do podatków na pokrycie rat amortyzacyjnych, względnie na pokrycie niedoboru budżetowego.

Budżet przez Radę miejską uchwalony przedłoży Magistrat król. stoł. miasta Lwowa Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 15. grudnia przed rokiem przedmiotowym.

Zamknięcie rachunków z ubiegłego roku, przez Radę miejską sprawdzone i przyjęte, przedłoży Magistrat Wydziałowi krajowemu corocznie najpóźniej 1. września.

Art. VIII.

Wykonanie tej ustawy poruczam Moim Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Budapeszt, dnia 11. października 1908.

Franciszek Józef w. r.

Korytowski w. r. **Bienerth** w. r.

Nr. 129.

U s t a w a

z dnia 31. lipca 1908, o utworzeniu z posiadłości wchodzącej w skład obszaru dworskiego w Zubowmostach, powiat Żółkiew, nowej gminy administracyjnej pod nazwą Konstantówka.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Art. I.

Posiadłość wchodząca dotychczas w skład obszaru dworskiego Zubowmosty, powiat Żółkiew, a stanowiąca zwarte w swych granicach terytoryum, tworzyć ma nową samoistną gminę administracyjną pod nazwą Konstantówka.

Art. II.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Bad Ischl, dnia 31. lipca 1908.

Franciszek Józef w. r.

Bienerth w. r.

Nr. 130.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 6. listopada 1908 L. 115.064, w sprawie zezwolenia gminie Chrzanów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa.

Na podstawie § 83 ustawy z dnia 3. lipca 1896 Dz. u. kr. Nr. 51, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Chrzanów na dalszy pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i piwa przyzwolonych pierwotnie ustawą z dnia 11. sierpnia 1893 Dz. u. kr. Nr. 45, na przeciąg lat trzech począwszy od r. 1909 do końca r. 1911, w wysokości i pod warunkami, określonymi w rozporządzeniu Wydziału krajowego z dnia 19. listopada 1905 Dz. u. kr. Nr. 136.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Władysław Jahl w. r.